

הכנסת

הכנסת העשרים-ושלוש
מושב ראשון

פרוטוקול מס' 1
מישיבת הוועדה המשותפת
לוועדת החוץ והביטחון ולוועדת הפנים והגנת הסביבה
יום שני, ט' בסיון התש"ף (01 ביוני 2020), שעה 8:30

סדר-היום:

הצעת צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) הארכת תוקף החוק, התש"ף-2020.

נכחו:

חברי הוועדה:

צבי האוזר – היו"ר
אורנה ברביבאי
קרן ברק
אבי דיכטר
אוסאמה סעדי

חברי הכנסת:

סמי אבו שחאדה
משה אבוטבול
ווליד טאהא
מרב מיכאלי
מיכאל מלכיאלי
גדעון סער

משתתפים (באמצעים מקוונים):

חגית וייס צור – מנהלת לשכת מזרח ירושלים, משרד הפנים
נעמה פלאי – עו"ד, לשכה משפטית, רשות האוכלוסין וההגירה, משרד הפנים
אביטל שטרנברג – ראש תחום ייעוץ, משרד המשפטים
רס"ן ענבל ממון – רמ"ד תיאום אזרחי, מתפ"ש, משרד הביטחון
ש' – משרד ראש הממשלה
יערה קדם – מחלקת מחקר, משרד ראש הממשלה
סאוסן זהר – עו"ד, מרכז עדאלה
דניאל שנהר – עו"ד, המוקד להגנת הפרט

משתתפים:

עאליה זועבי – ראש תחום קשרי מימשל, מרכז מוסאוא

ייעוץ משפטי:

מירי פרנקל-שור
עידו בן יצחק

מנהל הוועדה:

שמואל לטקו

רישום פרלמנטרי:

רונית יצחק

הצעת צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) הארכת תוקף החוק, התש"ף-2020

היו"ר צבי האוזר:

בוקר טוב, אני מתכבד לפתוח את הישיבה של הוועדה המשותפת, ועדת החוץ והביטחון וועדת הפנים והגנת הסביבה – נכון? זה השם המלא – בדיון בהתאם לסעיף 5 לחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), תשס"ג–2003. נדון היום בהארכת תוקף החוק בצו באישור של הכנסת עד ה-16 ביוני 2021, וזאת על פי בקשת הממשלה, על פי החלטת הממשלה מיום 6 במאי השנה.

אני רק רוצה להזכיר לחברים ולמי שצופה בנו שהחוק מגביל את הוראת השעה, המגבילה את שיקול הדעת של שר הפנים ליתן אזרחות ורישיונות ישיבה בישראל במקרים של איחוד משפחות עם תושבי

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

מה הוא עושה? מגביל?

היו"ר צבי האוזר:

מגביל את שיקול הדעת.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

זאת מילה עדינה מאוד. אוסר. מה זה מגביל?

היו"ר צבי האוזר:

מגביל את שיקול הדעת.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

בוא נדבר תכלס. כשאתה מציג את זה - - -

היו"ר צבי האוזר:

אשמח לתת לך זכות דיבור על פי סדר הדברים, ואשמח לוודא שלא יפריעו. ואני אשמח שתוודא שגם אתה לא תפריע לאחרים.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

כמובן.

היו"ר צבי האוזר:

החוק מגביל את שיקול דעת שר הפנים לתת אזרחות ורישיונות ישיבה בישראל במקרים של איחוד משפחות עם תושבי אזור יהודה ושומרון, חבל עזה, איראן, לבנון, סוריה ועיראק, לאנשים, כפי שהוגדרו גם בדיונים משפטיים, בעתירות לבג"ץ, ללא זיקה למדינה או שהייתי מוסיף, לעיתים עם זיקה עוינת למדינת ישראל. על פי החלטת הממשלה כאמור מה-6 ביוני יש צורך להאריך את תוקף החוק, וזאת על בסיס חוות דעת עדכנית של גורמי הביטחון כפי שהוצגה לממשלה. יש לחוק חריגים וסייגים.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

בוקר טוב, נקבל מספרים כמה התחתנו עם מעיראק ומאיראן?

היו"ר צבי האוזר:

נראה. יש לחוק חריגים וסייגים לגבי בני זוג תושבי אזור יהודה ושומרון מגיל 35 ומעלה או תושבת שמלאו לה 25 ומעלה; וכן היתרים לגבי ילדים עד גיל 14; והסדרים נוספים לילדים או לצעירים מגיל 14 עד 18; וכן במקרים הומניטריים מיוחדים.

ככלל, אנחנו דנים בהתנגשות בין שני עקרונות יסוד. עיקרון המעוגן במסגרת חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו, את הזכות להקים משפחה, מול עיקרון יסוד של הזכות לחיים ולביטחון של אזרחים החשופים לטרור בשל אפשרויות – שבשנים האחרונות ראינו שהן אפשרויות מוכחות שחוזרות ונשנות – של הסתייעות באותם בני משפחה שמנצלים חופש תנועה לביצוע פיגועי טרור.

לחוק, להוראת השעה תכלית ביטחונית, ועל הוועדה להשתכנע שהנסיבות הביטחוניות מצדיקות את המשך הארכת תוקפו, או כפי שנדמה לי ציטט או קבע זאת השופט מלצר בדיון בבג"ץ: מוטב להישמר מאשר להצטער.

אציין שבין השנים 2015 ל-2019 על פי הנתונים שהוצגו בפנינו - -

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אחרי המשפט הזה גם לא צריך דיון.

היו"ר צבי האוזר:

- - - היו 88 אנשים שמעורבים בטרור, שהם שוהים בארץ בשל איחוד משפחות או שהם דור שני, ילדים של מאוחדים משפחות. אציין דבר נוסף, למיטב ידיעתי אין תופעה שכיחה של איחוד משפחות כאשר מימוש זכות המשפחה מתממשת בצד השני של הגבול. התופעה כאמור דנה בשיקול של הקמת משפחה, אבל ככל הנראה יש נטייה מאוד ברורה לקיים את אותו עיקרון של איחוד משפחה דווקא מישראל על פי היקף הבקשות, ויתכן שיש בדברים שיקולים נוספים. בית המשפט נתן דעתו שהזכות החוקתית לחיי משפחה איננה משתרעת כדי מימוש הזכות בישראל דווקא, וזה פחות או יותר גדר הדיון העומד בפנינו.

אבקש ראשית מאנשי משרד הפנים – חגית צור, בזום?

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

לפני זה, אדוני היושב-ראש, הצעה לסדר.

היו"ר צבי האוזר:

אסיים את סבב הדוברים ואשמע אותך, בסדר? דקה.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

לא, לפני הדוברים.

היו"ר צבי האוזר:

אני לא נותן זכות דיבור, אני רק מספר או מגדיר את גדר הדיון. נשמע קודם ממשרד הפנים את חגית צור ונעמה פלאי; לאחר מכן את נציגי משרד ראש הממשלה – עורך דין שי מהיועץ המשפטי לממשלה, ויערה קדם ממחלקת המחקר; לאחר מכן אבקש התייחסות ממשרד המשפטים – אביטל שטרנברג ראש תחום ייעוץ, והדר אפטרמן; וממשרד הביטחון – רב סרן ענבל ממן ראש מדור תיאום אזרחי במתפ"ש; לאחר מכן אבקש השתתפות של המוזמנים: עאליה זועבי ממרכז מוסאוא; עורכת דין סאוסן זהר ממרכז עדאלה; ומהמוקד להגנת הפרט עורך דין דניאל שנהר; ולאחר מכן תהיה התייחסות של חברי הכנסת. בבקשה, רצית להתייחס, קודם הערה לסדר.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, ההקדמה שלך למעשה כמעט הייתי אומר שמייתרת את הדיון, אתה כבר קבעת שמדובר בתכלית ביטחונית ונתת מספרים. למעשה לפי מה שאתה אומר לא צריך לקיים שום דיון.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

נכון, הדיון מיותר לגמרי.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

בוא נצביע ונלך הביתה.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

עדיף - - -

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אני שואל אותך, אדוני היושב-ראש, ואת היועץ המשפטי של הוועדה, קיבלנו כאן את בקשת הממשלה, ובבקשה כתוב "החלטה מס' 5053 מיום 6 במאי 2020", ו"בהתאם לסעיף 3 לחוק, ועל בסיס חוות דעת עדכנית של גורמי הביטחון המוסמכים". אז אני חושב שמאחר שאמרת שהתכלית של כל החוק הזה היא תכלית ביטחונית, אנחנו זכאים, ואנחנו מבקשים ועומדים על זה, לקבל את חוות הדעת הזאת של גורמי הביטחון על מנת שנוכל גם לחקור אותם, ואני מבקש לחקור אותם.

ואני אומר לך, אדוני היושב-ראש, אתה יו"ר חדש, עוד מעט תיבחר כיו"ר חדש לוועדת החוץ והביטחון, אבל יושב כאן היושב-ראש הקודם של הוועדה חבר הכנסת אבי דיכטר, שבזמנו בכנסת העשרים קיימנו דיון על ההארכה, והגיעו נציגי השב"כ לפה לוועדה ושמענו אותם ושאלנו אותם שאלות. אחרת, אם כל העניין הזה הוא רק למראית עין כאילו לקיים דיון אז חבל על הזמן. אני שואל אותך, חוות הדעת העדכנית נמצאת בפנינו? תוצג בפנינו?

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת אוסאמה סעדי, נשמע את נציגי משרד ראש הממשלה.

קריאה:

חילקנו אותה.

היו"ר צבי האוזר:

חילקנו גם את מצע הנתונים, הוא מוצג בפני חברי הוועדה.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

לא קיבלנו כלום, לכן אני שואל.

מירי פרנקל-שור:

תכף נראה מה קורה.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

קראנו את כל החומר, כדרכנו.

היו"ר צבי האוזר:

מי אחראי על חלוקת החומר? מנהל הוועדה? נציג את הדברים בהתאם לצורך. משרד ראש הממשלה.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

לא קיבלנו את החומר, איך נדון בו?

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אבל, אדוני היושב-ראש, אנחנו צריכים להתכונן, ללמוד את הנתונים, לשאול אותם. אני לא יכול לשמוע ולשאול את נציגת משרד הפנים או את נציגי משרד ראש הממשלה כאשר אין בידינו את הנתונים. מה זה? זה לא דיון.

אפרת מורלי:

הנתונים נשלחו כבר אתמול.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

לא קיבלנו שום דבר.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

לאן הם נשלחו?

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

לאן? אנחנו חברי ועדה לא קיבלנו כלום, מישהו קיבל? מרב, קיבלת?

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

אני לא, אבל אני לא חברת ועדה.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אני חבר ועדה, לא קיבלתי כלום. קיבלתי רק מסמך ואת החומר שהצגתי.

עידו בן יצחק:

הנתונים לא נשלחו, אבל הם מחולקים.

היו"ר צבי האוזר:

מחולקים ברגע זה.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

נו, באמת.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, הרי בשביל שיהיה באמת דיון יש ציפייה מינימלית. קודם כול בוקר טוב, אני רוצה להצטרף לדבריו של חברי אוסאמה לגבי העניין של הנתונים כדי שבאמת יהיה דיון. אם יש פה החלטה, פשוט זה לא מכובד שהיא תהיה למראית עין. אני בעד לקרוא לילד בשמו, החוק הזה הוא חוק גזעני. וההתייחסות היא - - -

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת אבו שחאדה.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אני מבקש להסביר את עצמי.

היו"ר צבי האוזר:

בבקשה, אתן לך להסביר את עצמך. אני מבקש קודם לשמוע את גורמי המקצוע ולאחר מכן לפתוח את זה לדיון. אדוני, יש לך הערה לסדר? שמעתי את ההערה לסדר של חבר הכנסת סעדי באשר לנתונים. זאת הערה מקדימה לדיון. הדיון הוא חשוב, פתוח, הוא איננו דיון שמסקנתו ברורה. הוועדה צריכה לקבל החלטה. הצגתי את הדברים ואת מסגרת הדיון.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אני מניח שהוא גם מבוסס על נתונים שלא קיבלנו.

היו"ר צבי האוזר:

אבקש, חבר הכנסת אבו שחאדה, לשמור את דבריך, אשמע אותם.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אדוני, אבל יש פה מינימום מצופה גם ממך כיו"ר ועדה, גם - - -

היו"ר צבי האוזר:

אני מבקש מעורכת דין נעמה פלאי מהלשכה המשפטית להציג קודם את הדברים, את הצו ואת הבקשה.

נעמה פלאי:

בוקר טוב, אני חושבת שהדברים הוצגו בהרחבה על ידי כבוד יו"ר הוועדה. אציג מאוד בקצרה את הדברים. בעצם באמת מדובר בחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), שנחקק בשנת 2003. במהלך השנים הוכנסו בחוק תיקונים, חריגים, הרחבות לחריגים. חלק מהחריגים, יו"ר הוועדה עמד עליהם, הוכנסו בחוק עצמו, הנושא של גיל 25-35, הנושא של הקטינים, הוועדה ההומניטרית שהוקמה שמייעצת לשר הפנים. וחלק מהחריגים הוכנסו גם במסגרת החלטות מחוץ לחוק, החלטות שקיבל שר הפנים והחלטות נוספות, כמו למשל מתן היתרי שהייה והארכת רישיונות ישיבה פעם בשנתיים. ובשנת 2016 נעשה שדרוג לקרוב ל-1,600 תושבי האזור שמעמדם השתנה מהיתר שהייה לרישיון ישיבת ארעי בישראל, שמשמעותו מתן זכויות סוציאליות על רקע העובדה שבקשתם הוגשה עוד לפני סוף שנת 2003, ובכך בעצם נקבעו עוד הקלות בחוק.

זאת אומרת שהחוק הזה, שבסיסו הוא בסיס ביטחוני כפי שציין יו"ר הוועדה, נבחן משנה לשנה כל שנה מחדש. וההיבטים הביטחוניים שלו וההקלות שמתקבלות מתקבלות אגב העובדה שמדובר באוכלוסיות שהן בעלות סיכון ביטחוני מופחת, או הקלות שניתנות על רקע זה שאין סיכון ביטחוני והן מתבצעות אחת לשנה בבדיקה עתית. ומעת לעת ניתנות הקלות נוספות הן בתוך החוק, הן מחוץ לחוק.

הקלה נוספת שנקבעה, שגם היא בבסיסה מתייחסת לנושא הביטחוני, זאת העובדה שהותקנו תקנות ביטוח בריאות ממלכתי, שקובעות שמי שמעמדו לא משודרג בעקבות הוראת השעה, והוא לא מקבל רישיון לישיבת ארעי, יכול לקבל ביטוח בריאות ממלכתי בתנאים מסוימים על רקע זה שבסיס החוק הוא ביטחוני. ולכן בהיבטים הבריאותיים ניתנים מענים נוספים לאוכלוסייה בהיבטים הבריאותיים.

החוק הזה, כפי שיו"ר הוועדה ציין, נידון פעמיים בבית המשפט העליון בעתירות חוקתיות ב-2006 וב-2012. העמדה החוקתית התקבלה, וגם אפשר לומר שיחסית לאחרונה, באוקטובר 2017, ניתנו החלטות בעתירות נוספות שהתייחסו להחלטה של שר הפנים לשדרג מעמד, ובעצם קבעו שבבסיס הביטחוני של החוק לא חל שינוי משמעותי, ואין מקום לבחון שוב את הנושא החוקתי. זה אגב עתירות שדנו בנושא של שדרוג אוכלוסיות שהגישו בקשתן בעבר.

חוות הדעת הביטחונית הועברה לשר, השר בחן אותה, על בסיסה החליטה הממשלה להאריך את הוראת השעה ולהביא אותה לאישור הכנסת. ולכן בעצם אנחנו נמצאים היום בפני הוועדה כדי להציג את הוראת השעה ולקבל את אישור הוועדה לכך.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

שינויים בחוק לא נעשו מאז 2007. מה שאת מדברת עליו אלו החלטות מינהליות - - -

היו"ר צבי האוזר:

רגע, חברת הכנסת.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

אבל נאמר פה על ידי גברתי שכל שנה החוק נשקל ונבחן מחדש בטרם הוא מובא להארכה, שהוא מעודכן ונעשים בו שינויים, אבל בפועל המציאות היא שמאז 2007 לא נעשה שינוי בחוק עצמו והוא לא תוקן. את מדברת על כל מיני היתרים שניתנו או על ביקורת שיפוטית שיכולה להתקיים, על החלטות או הקלות במסגרת החוק, אבל החוק בלשונו לא תוקן ולא שונה מאז 2007.

היו"ר צבי האוזר:

חברת הכנסת רצתה רק לוודא שאותה בחינה שנעשית מדי שנה היא איננה בחזקת תיקונים או שינויים של החוק, שכן החוק לא שונה משנת 2007.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

חברת הכנסת רצתה לשאול מה משמעות הבחינה מחדש אם לא נעשו שום שינויים בחוק מאז 2007.

היו"ר צבי האוזר:

מה משמעות הבחינה מחדש כאשר לא נעשו שינויים בחוק מאז 2007?

נעמה פלאי:

משמעות הבחינה היא בחינת הבסיס הביטחוני שעמד בבסיס החוק. החוק נחקק, עבר בשלוש קריאות בכנסת בהליך חקיקה רגיל, הוא נבחן ותוקן ב-2005 וב-2007. הבחינה העתית שנעשית כל שנה היא בחינה של הבסיס הביטחוני שעומד בבסיס החוק הזה, האם נכון להמשיך ולקיים את החוק הזה. הבחינה העתית היא על הצורך הביטחוני שעמד בבסיס חקיקת החוק.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

נעמה, כמה בקשות לאיחוד משפחות היום מטופלות ותלויות ועומדות אצלכם ברשות האוכלוסין?

נעמה פלאי:

תלויות ועומדות או מוגשות מדי שנה?

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

גם וגם.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

עד עכשיו גם וגם.

נעמה פלאי:

רוצה להשיב, חגית? בקשות שמוגשות זה סדר גודל של 800 בקשות מדי שנה עבור תושבי האזור. לגבי הבקשות שתלויות ועומדות אפשר יהיה לקבל תשובה מחגית וייס מנהלת הלשכה במזרח ירושלים. אני אכבה את המיקרופון והיא תצטרף.

היו"ר צבי האוזר:

אגב, לפי הנתונים שנמסרו לי, אבל אשמח שתגידו נתון באופן רשמי, כתוב לי כ-1,000. בשנתיים-שלוש שנים האחרונות יש קפיצה ממוצע של 800 לממוצע של 1,000.

נעמה פלאי:

אין לנו כל כך הסבר לשינוי הזה. במהלך קרוב לעשר שנים זה היה סדר גודל של 800 בקשות לשנה. בשנתיים-שלוש האחרונות זה עלה ל-1,000, אבל זה סדר הגודל – 800-1,000 בקשות בשנה שמוגשות עבור תושבי האזור.

היו"ר צבי האוזר:

תודה רבה.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אז אנחנו מדברים על יותר מ-10,000 בקשות שמטופלות בעשר השנים האחרונות?

נעמה פלאי:

מטופלות – סדר הגודל היום של אנשים שמחזיקים ברישיונות והם תושבי האזור זה כבר יותר מ-10,000. מי שמטופל ומחזיק ברישיונות זה סדר גודל של 9,200 אנשים שמחזיקים רישיונות שהייה, היתרי מת"ק, וסדר גודל של 3,600 שמחזיקים רישיונות ישיבת ארעי. זאת אומרת שזה יותר, זה כבר 12,000.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

כמה? 3,600 היתרים ארעיים?

נעמה פלאי:

מחזיקים ברישיונות לישיבת ארעי.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

וכמה הנתון הקודם?

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

9,200.

נעמה פלאי:

9,200 מחזיקים בהיתרי שהייה.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

מה גודל הקבוצה? כמה כל האנשים? בני אדם? כמה ילדים? כמה נשים? שנדע בכמה אנשים פוגע החוק הזה בסך הכול. מה סדר גודל האוכלוסייה? שנבין על מה מדובר.

קריאה:

שגם נדע לכמה אנשים זה עוזר.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

כדי שנבין בכלל על מה מדובר, כי מאחורי - - -

נעמה פלאי:

המספרים שנתתי אלו בתי אב, אז אפשר לקחת בחשבון מהבחינה הזאת שבבית אב יש הורים ויש את ילדיהם. אז זה סדר הגודל שאתה יכול לקחת בחשבון.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אם אלו משפחות חרדיות זה יצא לי מס' אחד, ואם אלו יהיו ממוצע של משפחה חילונית יהודית יצא לי מס' אחר.

נעמה פלאי:

אלו המשפחות שמחזיקות בהיתרים וברישינות ישיבה בישראל.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

זה גם לא מכובד להגיב ככה.

נעמה פלאי:

הילדים שלהם מקבלים רישיונות לשיבת ארעי ורישיונות לשיבת קבע.

היו"ר צבי האוזר:

אני מצטער, היא ענתה לך שמדובר בבתי אב.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אדוני, כמה אתה מנחש שיש מאחורי בתי האב האלה? או שזה לא חשוב לדעת, צריך לנחש.

היו"ר צבי האוזר:

יש לי שאלה אחרת, כמה בקשות של איחוד משפחות מימשו את זה בעצם באזור עצמו ולא במדינת ישראל? האם יש תופעה הפוכה של משפחות או של זוג שמתחתן ומכיר ומעדיף לגור בקלקיליה, בשכם, בתוך אזורים של הרשות הפלסטינית?

נעמה פלאי:

אנחנו נותנים היתרים ורישיונות ישיבה רק למי שנמצא כאן.

היו"ר צבי האוזר:

כן, אבל יש לכם מושג? הערכה?

נעמה פלאי:

כמה עברו לגור שם?

היו"ר צבי האוזר:

כן.

נעמה פלאי:

אני חושבת שאצלנו אין נתונים כאלה. יכול להיות שלגורמי הצבא יהיו נתונים כאלה. אנחנו לא יכולים להגיד.

היו"ר צבי האוזר:

הבנתי.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

נעמה, מתוך 12,800 בקשות – 3,600 אישור שהייה ארעי, ו-9,200 היתרי שהייה, זה בערך 13,000 בתי אב. כמה בקשות אושרו למשפחות? לאיחוד משפחות? אני רואה למשל שבשנת 2020 - - -

נעמה פלאי:

אלו הבקשות שאושרו.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

כמה אישרתם? כמה נתתם איחוד משפחות?

נעמה פלאי:

אלו בקשות שאושרו.

היו"ר צבי האוזר:

אלו הבקשות שעל פי החוק, על פי ההסדרים בחוק אושרו.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אבל אני רואה שב-2020 אפס, 2019 אפס, 2018 אפס – מה האפסים האלו?

נעמה פלאי:

מה זה אפס?

חגית וייס צור:

למה אפס?

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

זה מה שכתוב לי בנתונים.

עידו בן יצחק:

אלו נתונים של מעורבות בטרור.

היו"ר צבי האוזר:

מה שקיבלת זה מעורבות בטרור, זה לא קשור לבקשות.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

בטור הראשון.

היו"ר צבי האוזר:

כן.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

לא מעורבות.

היו"ר צבי האוזר:

זה מעורבות, אבל לזה נתייחס לאחר מכן. משרד ראש הממשלה יתייחס לדבר הזה. עורכת דין נעמה פלאי, יש לך עניין להוסיף לנו? דבר?

נעמה פלאי:

לא כרגע.

היו"ר צבי האוזר:

האם חגית צור איתנו?

חגית וייס צור:

כן.

היו"ר צבי האוזר:

חגית, יש לך עניין להוסיף על דברי עורכת דין נעמה פלאי?

חגית וייס צור:

לא, אין לי מה להוסיף. תודה.

היו"ר צבי האוזר:

תודה בשלב הזה.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, חגית ונעמה, אנחנו זוכרים שאז דיברתן על הקלה שהייתה ב-2016 בעניין 1,600 בקשות שלמעשה הוגשו לפני החוק, לפני 2003. הייתי בישיבות האלה, אדוני היושב-ראש, חברי הוועדה, הבקשות האלה הוגשו לפני חקיקת החוק, והכוונה הייתה לתת למשפחות האלה אישור קבוע. משום מה אחרי זה באנו ונתתם להם אישור של הארכה כל שנתיים.

השאלה שלי, הקבוצה הזאת של ה-1,600 משפחות שהגישו בקשות והתחתנו וכל הבקשות שלהן הוגשו לפני חקיקת החוק, מדוע הקבוצה הזאת לא תקבל אישור קבוע במקום שכל פעם יהיה צורך להאריך להם? נכון שזאת הקלה, אדוני היושב-ראש, של שנתיים, אבל הקבוצה הזאת היא לפני החוק. מדוע שהקבוצה הספציפית הזאת לא תקבל אישור קבוע?

היו"ר צבי האוזר:

אני מניח שזה עניין של מדיניות שר הפנים. יש לכם עניין? השאלה הזאת לא עומדת עכשיו בפנינו, אבל הייתי רוצה להבין קצת יותר. כשאת מדברת על סדר גודל של כ-12,000, כמעט 13,000 היתרים

שניתנו, בין אם היתר ישיבה ארעי, בין אם היתרי שהייה – כמה סך הכול בקשות יש? האם יש בקשות שלא קיבלו את אותם היתרים כפי שהצגת?

נעמה פלאי:

מבחינת הנתונים שנמצאים אצלנו זה סדר גודל של 22,000 בקשות, כשכל שאר הבקשות בעצם אלו סירובים על רקע פלילי, ביטחוני, אי קיום מרכז חיים, ביגמיה.

היו"ר צבי האוזר:

זאת אומרת שמסדר גודל של כ-22,000 בקשות ניתנו היתרים לכ-13,000.

נעמה פלאי:

כן.

היו"ר צבי האוזר:

אני צודק.

נעמה פלאי:

כן.

היו"ר צבי האוזר:

זאת אומרת שלמעלה מ-50% מהבקשות נענות במסגרת אותן הגבלות של החוק. ועל כן, כפי שאמרתי בפתיחת דבריי, הצו או הוראת השעה מטילה הגבלות אך איננה חוסמת באופן מלא.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אולי בגלל, אדוני, שהבקשות הן משהו אחר, ואתם נותנים להם קומבינות. לא נכון, אדוני.

היו"ר צבי האוזר:

לא, אדוני.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

קצת לדייק. זה לא מקובל כשמדובר פה - - -

היו"ר צבי האוזר:

דייקתי במדויק, מ-22,000 - - -

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

האנשים מבקשים איחוד משפחות כדי לעבוד ולהתאזרח ולקבל את זכויותיהם כאזרחים.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת אבו שחאדה, אכן, אנחנו מדברים על - - -

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

- - - לא בשביל שיתנו להם אישורי שהייה קבועים, לא בשביל זה.

היו"ר צבי האוזר:

אנחנו מדייקים. אנחנו דנים ככלל בעיקרון של מימוש משפחה, לא מימוש אזרחות. הזכות למימוש משפחה זאת הזכות שעומדת מצד אחד אל מול העיקרון הבסיסי של זכות לחיים ומעורבות בטרור של אותה אוכלוסייה, שכמו שאמרתי, מגיעה מרקע עוין, ועל זה אנחנו דנים.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

סליחה, אדוני, לא סיימתי. זה הכי נוח, - - - אבל זה לא נכון.

היו"ר צבי האוזר:

אגב הדיון הזה, אני רוצה לחדד שמהנתונים שהוצגו בפנינו – מתוך כ-22,000 בקשות ניתנו היתרים לכלמעלה ממחצית. זאת אומרת, במסגרת של רישיון ארעי או היתרי שהייה בקונטקסט של מימוש הזכות הבסיסית שאנחנו דנים בה ללמעלה מ-50% נמצא פתרון.

אני מבקש לעבור למשרד ראש הממשלה כדי שנתמקד בשאלת המסוכנות או בשאלה הביטחונית, שהיא בבסיס חוות הדעת כפי שהוגשה לממשלה, ובגינה הממשלה מבקשת להאריך את הצו. בבקשה, נציג משרד ראש הממשלה.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

- - - אם היה מדובר באזרחים יהודים היינו מקבלים את אותה שפה, אני באמת לא יודע.

היו"ר צבי האוזר:

לא, לא היינו - - -

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אני מניח שלא, אדוני. עדיף לא להסתבך עם זה, זה יבייש גם אתכם.

היו"ר צבי האוזר:

גם לזה יש לי דברים ועוד תשמע אותם בהמשך, אבל אני מבקש להמשיך את הדיון.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

נכון.

היו"ר צבי האוזר:

רק טענתי וקראתי בעיון את העתירות לבג"ץ.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

כי ליהודים שמעורבים בטרור - - -

היו"ר צבי האוזר:

קראתי בעיון את הרקע לאותו הסדר, את אותו שיקול דעת שגם הכנסת וגם הממשלה וגם בית המשפט העליון שם זה מול זה - - -

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

קראת, אדוני, את העתירות?

היו"ר צבי האוזר:

- - את הזכות לחיים מול זכות המשפחה, קיבלנו פה מענה. כמובן, לפי המספרים, הלוא המענה איננו מענה מלא, אך בניגוד לאותה סברה שכאילו המערכת לא מתייחסת אומרים שללמעלה מ-50% ניתן מענה סביר, שהדחיות הן על רקע פלילי, ביטחוני, ביגמיה.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אדוני, הנתונים שקיבלנו עכשיו בהפתעה מפריכים את מה שאתה אומר.

היו"ר צבי האוזר:

ועוד אותם דברים שהם בבסיס שיקול הדעת של השר.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

כבוד היושב-ראש, הנתונים שקיבלנו בהפתעה מפריכים את מה שאתה אומר.

היו"ר צבי האוזר:

תודה. אני מודה לחבר הכנסת אבו שחאדה. בבקשה, נציגי משרד ראש הממשלה, המיקרופון שלכם.

ש':

בוקר טוב, אתם שומעים אותי?

היו"ר צבי האוזר:

נסתפק בשמיעה, נדמיין את דמותך.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

לצורכי ביטחון נסתפק.

היו"ר צבי האוזר:

אכן, ישראל מאתגרת בצורכי ביטחון, אתה יודע, זו שכונה קשה כאן.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

היא לא סתם מאתגרת בצורכי ביטחון.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

זה שב"כ.

היו"ר צבי האוזר:

גם שב"כ הוא צורך, דיברנו על הזכות לחיים. אתה יודע, ברוך השם, כוחות שירותי הביטחון בישראל עושים תפקידם נאמנה ובהסדר ראוי. בבקשה.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אז אני אומר, מאחורי פרגוד אפשר לשמוע, רק לשמוע אותו.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

על זכות לחיים מצד אחד אתה מדבר.

היו"ר צבי האוזר:

לא, זכות לחיים של כולם ללא הבדל. ללא הבדל. אתה יודע, כשרקטה מתעופפת מעזה ונוחתת היא איננה בוחרת את זהותו האתנית של הנפגע. כשאדם מתפוצץ עם חגורת נפץ או דוקר בסכין לרוב הוא איננו בוחר את זהותו.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

מה הקשר?

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

מה הקשר?

היו"ר צבי האוזר:

זאת הייתה הערה. אני מודה.
ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

ההערה הייתה שהזכות לחיים היא של כל האנשים ולא רק של אנשים - - -, זה נכון או לא נכון?

היו"ר צבי האוזר:

אמת לאמיתה, מסכים איתך מלא, הזכות לחיים היא של כולם, ללא הבדל.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

יופי.

היו"ר צבי האוזר:

אין בינינו שום ויכוח על הנושא. בבקשה.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

רק שהכוונה שלו ללא הבדל בין יהודים לערבים לא רק בין ספרדים לאשכנזים.

היו"ר צבי האוזר:

ללא הבדל, מה שנקרא דת, גזע ומין, חד-משמעי.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

מה שקרה למשל עם איאד אל-חלאק - - -

היו"ר צבי האוזר:

בבקשה, בוא נשאיר את הדיון לאחר מכן.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

- - - שאתה לא דובר אמת. הוא הוצא להורג בהיותו ערבי, לא קיבל את הזכות לחיים.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת ווליד, שמענו אותך. אני מבקש לשמור על סדר הדיון, בבקשה.

ש':

אציג בקצרה את חוות הדעת שנמסרה. החל משנת 2003 מדי שנה אנחנו מעריכים ומגבשים את חוות הדעת המקצועית שלנו לגבי הסיכון שאנחנו מזהים שטמון באוכלוסיית האחמ"שים, גם באזורי יהודה ושומרון, גם ברצועת עזה, וגם במס' מדינות באזור, במדינות שאנחנו מזהים שיש לנו עמם סכסוך מתמשך. כמו שאנחנו מבינים, האחמ"ש שאנחנו מזהים מהאזורים האלה מהווים סיכון.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

מה זה אחמ"ש?

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

איחוד משפחות.

ש':

להבנתנו, האחמ"שים מהאזורים האלה מהווים אוכלוסיות סיכון שאנחנו משווים אותם גם לדורשי אחמ"ש אחרים, כשעיקר הטיעון שלנו זאת הזיקה שאנחנו מזהים, גם הערכית וגם זהותית שלהם.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אדוני, אני אשמח לשמוע כמה אחמ"שים התבקשו מאיראן ומעיראק, כי ראינו שגם איראן ועיראק מופיעות פה. כמה התחתנו עם אנשים מאיראן ומעיראק וביקשו איחוד משפחות וכמה עם אנשים מסוריה ומלבנון? שנבין על מה מדובר.

ש':

לי אין את הנתון הזה, אולי יש למשרד הפנים.

מירי פרנקל-שור:

למשרד הפנים, בדיוק.

ש':

אחזור לחוות הדעת. כפי שאמרתי, אנחנו מזהים זיקה, גם ערכית וגם זהותית, במקומות שמהם הם מגיעים. כתוצאה מזה אנחנו מזהים כמה דברים, שהם גם מהווים אתר נוח וזמין לארגוני הטרור, כפי שאנחנו מנתחים מהעובדות שהיו בשנים האחרונות. אנחנו מזהים פוטנציאל מוגבר שלהם לשמש כמפגעים בודדים, וגם הנגישות המלאה שלהם בתוך ישראל, לרבות אתרים רגישים, מהווה מבחינתנו סיכון שזיהינו גם לאחרונה.

סף מוגבר שאנחנו רואים הוא לגבי הצאצאים שלהם, גם דור ב' לאחמ"ש. מי שאנחנו מזהים – גם במקומות אחרים, דרך אגב, לאו דווקא בישראל – כמו דור שני למהגרים באירופה, אנחנו גם כאן רואים ייצוג יתר של דור ב' לאחמ"ש במעורבות בטרור, בפעילות קיצונית, מפגעים בודדים, יציאה לזירות לחימה.

היו"ר צבי האוזר:

לאחרונה המספרים עלו?

ש':

כן. תכף אדבר אם תרצו גם במעט על המספרים נכון לעכשיו.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

נשמע גם חלוקה של משת"פים ולא משת"פים? שנבין על מה בדיוק מדובר.

היו"ר צבי האוזר:

רק ניתן לו לסיים.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אדוני, הם נותנים לנו נתונים, אני מבקש להבין.

מיכאל מלכיאלי (ש"ס):

הוא אומר דברים דרמטיים, חשוב להקשיב להם.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת אבו שחאדה, תאפשר לסיים את הדברים ואז תוכל לשאול שאלה, אולי הוא יענה לך.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אולי הוא יענה לי, אתה אומר. אולי יהיו לו נתונים.

היו"ר צבי האוזר:

בבקשה. אני רואה שיש לך ספקות, אז, בבקשה.

ש':

קונקרטי, בגלל שאוכלוסיית האחמ"ש ודור ב' רגישים מאוד לסדר-היום הלאומי הפלסטיני וגם לטריגרים שאנחנו מזהים – שמתקיימים בשנים האחרונות בזירה הפלסטינית – הם מגיבים כתוצאה מכך. אפשר לראות שלאורך זמן בשנים האחרונות אנחנו רואים את הזירה גם האיו"שית וגם הרצועתית נפוצות מאוד מבחינה ביטחונית. ואם מסתכלים פני הבאות גם לתקופה הקרובה, אז אפשר לראות או להעריך שגם בתקופה הקרובה הנפוצות הזאת לא תיעלם מהעין, ושהאזור הזה לא ימשיך להיות שקט מסיבות שונות. ובשורה התחתונה, אנחנו ממשיכים לראות באוכלוסיית האחמ"ש פוטנציאל מוגבר לאיום הביטחוני. אנחנו ממליצים להמשיך במדיניות הנוהגת עד כה ולהאריך את הוראת השעה.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

רק, סליחה, אדוני, שאלת הבהרה. הנתונים של מי שאתם מכנים דור ב', מתוך הנתונים שהעברתם לנו שנקראים דור ב', כמה מהם הם אזרחי ישראל?

היו"ר צבי האוזר:

נשאלת השאלה, מתוך הנתונים, כפי שהונחו בפני חברי הוועדה, בכל הקשור למה שאתם מכנים דור ב', כמה מהם אזרחי מדינת ישראל?

ש':

הם אזרחי מדינת ישראל.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

כולם? כל מי שנקרא אצלכם דור ב' הם אזרחי מדינת ישראל?

היו"ר צבי האוזר:

כולם.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

כלומר, אף אחד לא נכנס לכאן מתוקף החוק בכלל.

היו"ר צבי האוזר:

האם כולם? אף אחד מהם לא נכנסו בתוקף החוק? הם כולם אזרחי ישראל?

ש':

הם קיבלו את האזרחות במסגרת דור ב' לאחמ"ש.

היו"ר צבי האוזר:

הבנתי, הם קיבלו את האזרחות במסגרת דור ב' לאחמ"ש. יכול להיות שזאת גם שאלה למשרד הפנים.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

זאת אומרת שהם נולדו לאזרחי ישראלי בעצם, הם לא קיבלו אזרחות. אני רוצה להבהיר.

היו"ר צבי האוזר:

איחוד המשפחות הוא בין אזרחי ישראלי - -

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

ברור. וגם לא ילדים. מאה אחוז.

היו"ר צבי האוזר:

- - לבין תושב אזור, כאשר הילד מן הסתם מקבל אזרחות על פי ההורה הישראלי.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

הכול בסדר. העניין הוא שעל אזרחי ישראלי החוק לא חל, זה בדיוק העניין.

היו"ר צבי האוזר:

המסוכנות מדברת בהסתכלות כוללת בהינתן - - -

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

צביקה, אל תסביר לי את הדבר הזה, עם כל הכבוד, תודה רבה. פשוט הייתי פה בדיונים הקודמים והיה לנו אותו ויכוח. על אזרחי ישראלי אי-אפשר להטיל את אותן מגבלות שהחוק הזה מטיל. הוא מטיל אותן על מי שאינם אזרחי ישראל. ולכן, כל פעם שעושים - - -

היו"ר צבי האוזר:

חברת הכנסת מיכאלי, הבנתי אותך. החוק מטיל מגבלה על מימוש קשר נישואין במדינת ישראל. הוא מאפשר לזוג המעוניין להתחתן לממש את הנישואין גם באזור, במקום ישיבתו או תושבותו, מולדתו של אחד מבני הזוג, לא זה שהוא אזרחי ישראל, בהינתן שיש היתר כניסה לישראל.

מה שמציג כאן נציג משרד ראש הממשלה, שהמעורבים בפיגועי טרור, טרור של ילדיהם של אותו זוג שאחד מההורים הוא תושב האזור, מה שמכונה עם סנטימנט עוין, הסנטימנט העוין במסגרת המשפחתית רלוונטי גם לדור ב'. והראיה המוכחת מבחינת מעורבות בפיגועי טרור, שבגינם נהרגים או נפצעים אזרחי ישראל, היא משמעותית בדור ב' של אותן משפחות. להבדיל ממשפחות אחרות, שם נדמה לי שהקונפליקט או הסכסוך הישראלי פלסטיני איננו ניצב בצורה כל כך משמעותית שמביאה אנשים או יחידים לפעולה. אלו פחות או יותר הדברים.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

לא הבנתי את הגנטיקה שמאחורי העניין. מה עובר מדור א' לדור ב'? צביקה, אני רוצה להבין.

היו"ר צבי האזור:

הסטטיסטיקה היא מעורבות - - -

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

מה הגורם המסביר, אדוני? השאלה היא מה הגורם המסביר. זה שחסידות עוברות במקום מסוים לא מסביר את העלייה בילודה במקום אחר.

היו"ר צבי האזור:

הוא מסביר שרמת העוינות - - -

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אני רוצה להבין את הקשר. דור א', דור ב', מה עובר בגנים? אני רוצה להבין.

היו"ר צבי האזור:

לא, חלילה, לא עובר שום דבר בגנים.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

לך תדע.

היו"ר צבי האזור:

בוא נדבר על מושכלות יסוד, חבר הכנסת אבו שחאדה, אנחנו בעיצומו של סכסוך אתני. הקונפליקט שבו אנחנו דנים הוא כמו שאמרתי מימוש זכות למשפחה דווקא בישראל במקרה שבו אחד מבני הזוג מגיע מאזור עם רקע של עוינות בגין אותו סכסוך אתני, ומבקש דווקא לשהות במדינת ישראל. בקרב אותן משפחות נוצרת תופעה, שאובחנה על ידי גורמי הביטחון, שרמת המעורבות בטרור של אותם אנשים שמחליטים להגר מהאזור לתוך מדינת ישראל ופה לגדל ילדים, רמת העוינות היא רמה גבוהה משמעותית מהמוצע, ויש מעורבות חריגה באופן משמעותי בטרור. ואשר על כן התופעה הזאת מהווה סכנה.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אנחנו מבינים על מה הסכסוך.

היו"ר צבי האזור:

התופעה הזאת נדונה בשתי - - -

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אדוני, אנחנו מבינים על מה הסכסוך, אבל אין קורלציה, זה הכול.

היו"ר צבי האוזר:

- - עתירות לבית המשפט העליון, לבג"ץ, 11 שופטים בכל פעם דנו, וראו שאת אותה קורלציה, אותו שיקול דעת ביטחוני הוא שיקול דעת מכריע בהתנגשות בין אותם עקרונות.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אז אני אומר, אם כן, תביא נתונים - - - לשמוע.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אתה לא מדייק מבחינת הצידוק המשפטי.

היו"ר צבי האוזר:

אנחנו מבקשים עכשיו לברר את הסיטואציה הביטחונית. שמענו עכשיו סקירה, אני מודה. יש ממשרד ראש הממשלה אדם נוסף שרוצה להוסיף את הדברים.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אנחנו רואים מספרים, זה לא אומר לנו כלום.

היו"ר צבי האוזר:

בסדר, אז אתה - - -

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אין להם נתונים, מישהו אחר מעביר אותי לקחת נתונים מהמישהו האחר, ואני לא שומע כלום.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אני רוצה לשאול אותו על נתונים, אדוני.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אתה אומר שיש קורלציה, מישהו הסביר לך פה שיש קורלציה?

אבי דיכטר (הליכוד):

צביקה, היושב-ראש, אם אפשר רגע הערה בשביל לעשות סדר, גם תשובה לשאלה של מרב.

היו"ר צבי האוזר:

כן.

אבי דיכטר (הליכוד):

כשמדובר על דור ב', מדובר על מקרים שבהם מישהו מדור ב' היה מעורב בטרור, וברור לחלוטין שהמערכת טעתה בכך שהיא נתנה היתר תושבות ואזרחות שהצמיחה מחבל כחול לבן, אזרח ישראלי. אבל זו טעות בלתי הפיכה, לא ניתן לשלול ממנו את האזרחות, אלא בפרוצדורה מאוד מאוד מסובכת משפטית שהיא נדירה.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

ברור.

אבי דיכטר (הליכוד):

אבל ישנם מקרים אחרים, אני מניח שהשב"כ עוד מעט יפרט. אבל מאחר שהיום זה ה-1 ביוני, יום הפיגוע בדולפינריום ב-2001, אז אני יכול לתת לכם דוגמה. המחבל שהסיע את המתאבד קיבל תשובות קבע בישראל. הרי החוק הזה ב-2003 לא נולד יש מאין, הוא נולד כדי לבלום גל של טרור. הגל הזה לשמחתנו ירד, לצערנו התחדש ב-2015 עד 2017, 2018, פחות או יותר. התפתח גל נוסף שבו היו מעורבים לא מעט אנשים שקיבלו היתרים עד אזרחות ישראלית.

לכן אני אומר לעצמנו כשעוסקים בדיון הזה, קודם כול כדאי להבין שמדובר באיום, ללא קשר אם זה מאיראן או מעזה או מרמאללה או מחברון, מדובר באיום שביכולתנו כמחוקקים לבלום. חוקקנו את החוק ב-2003, למי שהיה אז בכנסת, בהוראת שעה, לצערנו לא חוק אלא הוראת שעה שכל שנה צריך להידרש לה פעם נוספת. לכן אני חושב שכדאי שהדיון יהיה באמת לראות האם האיום הזה נמשך, מה עוצמתו, ולהחליט האם נכון לקבל את ההחלטה להאריך בשנה נוספת או לא נכון.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

בהמשך לדבריו של חברי חבר הכנסת אבי דיכטר, אז בדיוק על זה אנחנו שואלים ומנסים לקבל תשובות מנציג משרד ראש הממשלה או מנציג הביטחון. ועל זה, אדוני היושב-ראש, אני עומד שנקבל את חוות הדעת העדכנית של השב"כ, על המספרים, על הנתונים. כי אני שומע פה את חבר הכנסת אבי דיכטר אומר שמ-2015 עד 2017 הייתה עלייה, אבל מ-2017 עד 2020 – ואנחנו היום דנים לא ב-2015, לא ב-2003.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

גם לא ב - - -

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

בדיוק, אנחנו מדברים על 2020. ב-2020 אני רואה שהנתונים הם כמעט אפסיים. אני רוצה אישור מנציג ראש הממשלה שב-2019 וב-2020 יש ירידה משמעותית במעורבות באיום כלשהו. זה הבסיס.

אבי דיכטר (הליכוד):

חבר הכנסת סעד, תצטרך לעשות הבחנה בין איומים לבין פיגועים. האיומים הם דבר קבוע עד שלא ישתנה, עד שלא יקרה משהו דרמטי ביהודה, בשומרון ובעזה. לצערנו, המציאות - - -

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אז לפי מה שאתה אומר לא צריך לבחון את זה כל שנה.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

בדיוק.

אבי דיכטר (הליכוד):

אמר כאן נציג השב"כ - - -

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

בשביל מה הדיון הזה?

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אנחנו מתדיינים דיוני פלסטר כי האיום הוא קבוע אולי עוד 100 שנה.

אבי דיכטר (הליכוד):

לא קטעתי אותך, בבקשה. אומר נציג השב"כ - - -

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אז בוא נעשה את זה ל-100 שנה. מה זה הדבר הזה?

אבי דיכטר (הליכוד):

חבר הכנסת סעדי, אומר נציג השב"כ בצורה הכי מפורשת שהצפי של משרד הביטחון – שזה שב"כ זה צה"ל, משטרה – הצפי הוא להתחממות, כולנו מבינים גם בגין מה. זאת אומרת שהאיום צפוי לגדול. האם יצליחו לסכל את הפיגועים או לא, זו כבר סדרה אחרת. אחת הטכניקות לסכל פיגועים זה בדיוק החוק הזה שאנחנו דנים בו עכשיו.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

אבי דיכטר (הליכוד):

זה מסכל פיגועים אולי מהיותר אפקטיביים.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אבי דיכטר (הליכוד):

חבר הכנסת שחאדה, אני אומר לך כאחד שמכיר את זה היטב - -

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

--- אפשר להפסיק את הכיבוש. אם המטרה - - -

אבי דיכטר (הליכוד):

- - אחד ממסכלי הפיגועים האפקטיביים ביותר הוא החוק הזה שאתה נדרש לתמוך בו.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אם המטרה שלך היא בשביל אפקטיביות, בשביל פתרון - -

אבי דיכטר (הליכוד):

אבל מאחר שהזהות שלך היא יותר סימפטית עם המפגעים מאשר עם הנפגעים, אז אנחנו מדברים אל הקיר.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

- - אז תעשה - - - ותפסיקו את הכיבוש.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת דיכטר, תודה. חבר הכנסת אבו שחאדה, תודה.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

זה הפתרון. הפתרון - - -

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת אבו שחאדה, סליחה.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

סליחה, יש את הסוגיה שהעליתי.

היו"ר צבי האוזר:

חברת הכנסת מיכאלי, סליחה.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, אני אשמח לשמוע מהשב"כ כמה סייענים היו מעורבים במקרים שעליהם הוא מדבר, והאם יש קשר בין סייענים לבין מה שאתם אומרים איום. אני רוצה לשמוע, דור א', דור ב', סייענים.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת אבו שחאדה, תודה. חברת הכנסת מיכאלי, אני לא נותן לך עכשיו את רשות הדיבור, סליחה.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

אני חייבת להגיב משום שחבר הכנסת דיכטר התייחס.

היו"ר צבי האוזר:

אני לא נותן לך עכשיו את רשות הדיבור. אני מבקש להמשיך בדיון, ואבקש לתת לך רשות דיבור לאחר מכן.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

מאה אחוז. אני רק מבקשת להגיד לפרוטוקול שמה שאמר חבר הכנסת דיכטר דורש תשובה.

היו"ר צבי האוזר:

האם יש מישהו ממשרד ראש הממשלה שרוצה להוסיף על הדברים?

ש':

לא, אין לנו מה להוסיף.

היו"ר צבי האוזר:

תודה רבה.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

איפה הנתונים?

היו"ר צבי האוזר:

אני מבקש התייחסות של משרד המשפטים.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

אדוני, בסוגיית דור ב', אפשר רק להשלים את הנקודה לפני שאנחנו עוברות הלאה?

היו"ר צבי האוזר:

לא. חברת הכנסת מיכאלי, תרשמי את שאלתך ותשאלי אותה בהמשך. האם יש התייחסות ממשרד המשפטים? אביטל שטרנברג, ראש תחום ייעוץ.

אביטל שטרנברג:

בוקר טוב לכם, אין לי מה להוסיף על הדברים שנאמרו, אלא אם כן ישנן שאלות ספציפיות.

היו"ר צבי האוזר:

תודה רבה. הדר אפטרמן, רשום או רשומה לדיון.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

חברים, לא צריך לבקש להוסיף, לא נאמר לנו כלום. כל מה שתגידו יחדש.

היו"ר צבי האוזר:

בסדר. תודה רבה. אבקש מרב סרן ענבל ממך, ראש מדור תיאום אזרחי במתפ"ש, את ההתייחסות.

ענבל ממך:

בוקר טוב, רק אעדכן לגבי הנתונים. כרגע נכון להיום יש 8,146 היתרים בתוקף לאיחוד משפחות בישראל. אנחנו עובדים בצמוד לרשות האוכלוסין, אין לנו מה להוסיף מעבר לזה. פשוט מתפ"ש הוא המוציא לפועל של המדיניות, אבל אין לנו עמדה בנושא.

היו"ר צבי האוזר:

תודה רבה. אני רוצה לעבור ברשותכם לאורחים או לנציגי הארגונים, בבקשה, עאליה זועבי – אני מקווה שביטאתי נכון את השם, לפחות את השם הפרטי – ממרכז מוסאוא, את איתנו? בבקשה, ארבע דקות לתחום את הדברים.

עאליה זועבי:

שלום לכולם, אני נציגת מרכז מוסאוא הפועל למען מעמדה של החברה הערבית בישראל. אנו רואים בחוק הזה חוק גזעני שנוגד את חוקי-היסוד, וכל זה רק על בסיס הנחה שישנן סיבות ביטחוניות.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

הבעיה שהם יודעים את זה, וזה בסדר.

היו"ר צבי האוזר:

אני מבקש לא להפריע לה. זה על חשבון הזמן שלה. אחרי זה אתן לך זמן.

עאליה זועבי:

אין הוכחות קונקרטיות לסיכון הזה, אין נתונים בידיכם, עם כל הכבוד. השב"כ לא נתן מספיק נתונים. 30,000 משפחות - - -

היו"ר צבי האוזר:

איזה נתונים חסרים לך?

עאליה זועבי:

כל הנתונים שדיברו עליהם עכשיו.

היו"ר צבי האוזר:

מה? שמות?

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

איזה נתונים שמעת?

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

לא קיבלנו בכלל. קיבלת נתון? קיבלת נתון אחד?

עאליה זועבי:

איך אתם יודעים שישנו סיכון ביטחוני? איך אתם קובעים?

מיכאל מלכיאלי (ש"ס):

אומרים כאן גורמי מקצוע שזה פוגע בארגוני המחבלים - - -

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

איזה? מה?

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

אבל, חבר הכנסת מלכיאלי - - -

קריאות:

היו"ר צבי האוזר:

חברים, חבר הכנסת מלכיאלי, ביקשתי לאפשר לגבי עאליה זועבי לסיים את דבריה, אתם מפריעים לה.

עאליה זועבי:

איך אתם קובעים שבן אדם הינו סיכון ביטחוני? איפה הנתונים האלה? 30,000 משפחות ערביות סובלות, מוגבלות בתנועתן, לא יכולים להתקבל לעבודה, רמת העוני בחברה הערבית הולכת ועולה, אימהות לא ראו את הילדים שלהם שנים בגלל החוק הזה. אפילו תהליך קבלת האזרחות של הילדים, שאתם טוענים שזה נמצא, זה הליך ארוך שעולה הרבה כסף, שאין אותו למשפחות האלה.

אין סכנה ביטחונית מעולים חדשים, אין אפילו סיכוי של 1% שהאנשים האלה יהיו גם סיכון ביטחוני. אנו מבקשים מכם להצביע נגד הארכת החוק הזה, ובכך לסייע למשפחות האלה לעבוד, לחיות ולהתפרנס. החוק הזה פוגע בזכויות האדם, פוגע בחוקי-יסוד שאנחנו כאזרחים צריכים לכבד רק על בסיס הנחה, אין פה משהו קונקרטי, אין פה נתונים קונקרטיים. תודה רבה.

היו"ר צבי האוזר:

תודה רבה לך. עורכת דין סאוסן זהר ממרכז עדאלה, בבקשה.

סאוסן זהר:

בוקר טוב לכולם, ליו"ר הוועדה, לחברי הוועדה.

היו"ר צבי האוזר:

בוקר טוב, ארבע דקות, בבקשה.

סאוסן זהר:

לצערי לא הצלחתי לשמוע כמה מהדברים שנאמרו בגלל בעיות טכניות, אבל אנחנו כאן מדברים על אחד החוקים הגזעניים ביותר שקיימים בספר החוקים הישראלי. אין כיום מדינה אחרת דמוקרטית שיש בה חוק כזה שרואה בקבוצה שלמה אויב ואיום ביטחוני מבלי לאפשר ביצוע בדיקה פרטנית עבור כל בקשה ובקשה, כפי שהמצב היה לפני 2003 כשהחוק אושר.

אני רוצה רק להזכיר, יו"ר הוועדה, ציינת שעיינת טוב מאוד גם בעתירות וגם בפסקי דין, ששניהם נקבעו בהרכב מורחב, התוצאות בשני פסקי דין אלה בהרכב מורחב אומנם דחו את העתירות, אבל זמניות של החוק הזה בהיותו הוראת שעה הייתה בלב הקביעה גם של דעת הרוב. ואני רוצה להזכיר שמי שהוביל את דעת הרוב בפסק הדין הראשון בעניין עדאלה נגד שר הפנים שניתן ב-2006 היה אז המשנה לנשיא מיכאל חשין, שאומנם דחה את העתירות וקבע את מה שקבע, אבל היו לו הערות מאוד נוקבות לגבי הזמניות של החוק. כך גם השופטים ריבלין ולוי שהצטרפו לעמדת הרוב.

אתמול שלחתי באי-מייל, ומקווה שכל חברי הוועדה קיבלו, את נייר העמדה שלנו, שבו אנחנו מביאים את הדברים של השופטים גם מהרוב וגם מהמיעוט, והקביעות שלהם מראות שהעתירות נדחו בגלל שהחוק היה זמני ולא בגלל הפרינציפ או העיקרון שעמד, ושביקשו לאשר אותו בתור קבוע. לא יכול להיות שחוק דרקוני וגורף וגזעני כזה יישאר בספר החוקים בתור חוק זמני במהלך 17 שנים ברציפות. וההערות שניתנו על ידי עורכת דין נעמה מלשכת מרשם האוכלוסין מחזקות את זה שאפשר וצריך וניתן לעשות בדיקות פרטניות, ושאינן כל צורך בבדיקה או באיסור גורף. גם הנתונים שאני שומעת היום שב-2019 וב-2020 הנתונים אפסיים מבחינה ביטחונית זה גם מחזק את זה שצריך לא להאריך את החוק הזה, או לפחות להביא אותו בתור חוק קבוע בשלוש קריאות כדי לאפשר באמת דיון מעמיק ולאפשר ביקורת ציבורית, לא רק דיון מטעם חברי הכנסת.

אני גם רוצה להזכיר שלמרות דחיית העתירות, בפסק דין ב-2006 נקבע תקדים, והתקדים היה שמונה שופטים אל מול שלושה קבעו שאכן החוק הזה פוגע בזכות לשוויון ולחיי משפחה, שהם זכויות חוקתיות של אזרחי ישראל, והם כמובן משפיעים במרביתם המכריע על האזרחים הערבים בתוך ישראל. החוק הזה צריך להיבחן לא בתור מדיניות של הגירה, לא בתור אפשרות להכניס זרים, במירכאות, אל מדינת ישראל, אלא הוא צריך להיבחן בראייה ובמשקפיים של הפגיעה החוקתית באזרחים הערבים בישראל, שמבקשים לממש את הזכות החוקתית שלהם לשוויון ולאיחוד משפחות. למה שוויון? כי אל מול האזרחים היהודים שיכולים להינשא למי שהם רוצים, כי יש להם את חוק השבות, האזרחים הערבים לא יכולים לעשות זאת כאשר ישנו קשר חברתי, תרבותי, משפחתי, כלכלי עם התושבים בגדה.

היו"ר צבי האוזר:

תודה רבה.

סאוסן זהר:

שוב פעם, אני רוצה להדגיש נתון מאוד מאוד חשוב. הנתונים שהועברו היום על ידי לשכת מרשם האוכלוסין רק מחזקים שחייבים לעבור לבדיקה פרטנית, ושהחוק הזה חייב להתבטל. ואנחנו מבקשים מחברי הוועדה להצביע כנגד אישור הצו שהועבר על ידי הממשלה. תודה.

היו"ר צבי האוזר:

תודה רבה לך. בבקשה, עורך דין דניאל שנהר מהמוקד להגנת הפרט.

דניאל שנהר :

שלום לכל חברי הוועדה ולמוזמנים. אין לי אלא לחזור על הדברים של עורכת הדין זהר שדיברה לפניי לגבי הפסלות שאנחנו רואים בהוראת השעה. אנחנו במוקד להגנת הפרט סבורים שדינה לחלוף מהעולם, ורוצים להדגיש עוד שלוש נקודות ספציפיות.

הפגיעה של החוק הזה בתושבי ירושלים המזרחית היא פגיעה קשה במיוחד מכיוון שלתושבי ירושלים המזרחית יש קשרים תרבותיים, כלכליים, חברתיים, יותר ענפים אפילו מלאזרחי ישראל הפלסטינים ביתר האזורים, והסמיכות הגיאוגרפית גם כן מהווה פה שיקול. גבי וייס מהלשכה בוואדי ג'וז בירושלים יכולה להעיד על כך, על כמה בעיות זה יוצר פה בעיר.

בנוסף, אני תוהה האם לוועדה הנכבדה יש איזשהם סמכויות לשקול או להמליץ על הכנסת תיקונים או שינויים בצו שמובא לפניו. האם לאור הנתונים – שלא בדיוק הוצגו לנו קודם, אבל אפשר אולי להבין שהנתונים מאוד נמוכים – האם אפשר להכניס חריגים לחוק הוראת השעה? האם אפשר להוציא קטינים מגדר החוק? אנחנו כרגע מנהלים הליך בבית משפט, אז אני לא אדבר על זה, על הוצאה מגדר החוק של מבוגרים, כפי שעולה מפקי דין שניתנו ב-2017. חלוף הזמן צריך להוות שיקול. האם יש פה איזשהו סייג שמדבר על חלוף מסי מסוים של שנים, חמש, עשר שנים, כדי שאפשר יהיה לצאת מגדר החוק הזה, לנרמל את הליך איחוד המשפחות של האנשים שלוקחים בו חלק. תודה.

היו"ר צבי האוזר :

תודה רבה. חברת הכנסת מיכאלי, ביקשת מקודם את רשות הדיבור.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ) :

אכן. תודה רבה, אדוני. קודם כול בהמשך למה שאמר דניאל מהמוקד להגנת הפרט, הרי הקמנו את הוועדה הזאת בתחילת הכנסת העשרים וזה דיון, לדעתי, רביעי או חמישי, נכון? תתקן אותי.

עידו בן יצחק :

היו גם דיוני ביניים בנושא הזה.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ) :

זה כמו פרפטו מובילה, חוזרות וחוזרים על אותן שאלות, על אותם דברים, ושום דבר לא משתנה. ולכן צריך להגיד שיש כאן ממש סוג של מצג שווה כשאומרות שהחוק הזה הוא ארעי או זמני. הוא מתחדש בעצם באופן אוטומטי. המטרה של הקמת הוועדה הזאת הייתה בשביל, למרות שמדובר בצו, שנוכל - - -

מיכאל מלכיאלי (ש"ס) :

למה אוטומטי? יש פה דיון, אנשים מגיעים.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ) :

חבר הכנסת מלכיאלי, אני מדברת.

מיכאל מלכיאלי (ש"ס) :

לא, זה לא יפה.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ) :

מה שלא יפה זה שאדוני מפריע לי באמצע.

מיכאל מלכיאלי (ש"ס) :

יש פה אנשים שמגיעים.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת מלכיאלי, תרשום לך.

מיכאל מלכיאלי (ש"ס):

קמתי מוקדם היום לדיון, יכולתי להמשיך לישון אם זה אוטומטי.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

אז מתקיים הדיון. מטרת הקמת הוועדה שיזמתי ומטרת הדיון הייתה לבחון את הדברים לגופם ולראות אם הקריטריונים רלוונטיים והאם אפשר לשנות אותם. גם מי שסבור שאין מנוס מבחינה ביטחונית וחייבים את המגבלות האלה – ולשמחתי חבר הכנסת דוד ביטן היה אז יושב-ראש ועדת הכנסת ובאמת הבין את הצורך בוועדה – המטרה הייתה לבחון את הדברים לגופם ולראות האם גם אם יש הנחת יסוד שהמגבלות נדרשות, בגלל שכמו שאמרה עורכת דין נעמה פלאי – אולי נברר סוף סוף איך אומרים את שמה בדיוק – הרקע הביטחוני לא השתנה, הסכסוך לא הסתיים. לצערי, ממשלות ישראל בשנים שהחוק הזה קיים לא עשו מאמצים לסיים את הסכסוך, אז הסכסוך קיים. גם אם אנחנו יוצאות ויוצאים מתוך נקודת הנחה שהרקע הביטחוני הזה לא השתנה, האם הקריטריונים הספציפיים המאוד מחמירים, המאוד גורפים, והמאוד מאוד פוגעניים שיש בחוק הזה, האם אין מקום לפחות לשנות אותם?

עכשיו מה שקורה זה שכל שנה אנחנו מקבלים נתונים מאוד חלקיים, מאוד מגמתיים, ועל זה אני רוצה להגיד, מה שענה לי חבר הכנסת אבי דיכטר שמתוקף תפקידו – אחד מ-, מהקריירה הקודמת שלו בשב"כ – הוא מסביר לי על דור ב' שמה שהחוק הזה בא לעשות זה למנוע זיווגים שיוולדו מהם אנשים שיהיו מעורבים בפגיעה ביטחונית. אז בוא נתחיל למנוע זיווגים שיוולדו מהם אנשים שיהיו מעורבים בפשע אלים, שירצחו את הנשים שלהם, שילכו לפגוע באנשים אחרים.

היו"ר צבי האוזר:

אבל זה לא עניין הזיווג.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

זה מה שאמר חבר הכנסת דיכטר.

היו"ר צבי האוזר:

זה עניין של אוכלוסייה עוינת שבתוקף נישואין באה ונכנסת ומקבלת זכויות.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

לא הבנתי. רגע, אדוני. לאדוני מותר להפריע באמצע דיבור של חבר כנסת?

היו"ר צבי האוזר:

לא. היה לי חשוב לציין את זה, אבל בבקשה תמשיכי. שתי דקות.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

הוא מסנגר על חבר הכנסת דיכטר.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

פתחתי ואמרתי, אין חולקת, יש סכסוך, למרבה הצער, סכסוך כואב, יכול היה מזמן כבר להיות מאחורינו, לפחות באופן חלקי. לצערי אנחנו לא פועלות ופועלים בכיוון הזה. אבל גם בתוך גדרי הסכסוך הזה יש פה בני ובנות אדם, אזרחיות ואזרחים שיש להם זכויות. ומה שהוועדה הזאת עושה, ומה שהכנסת הזאת עושה, היא כתוכי צייתן, פשוט מאשרת כל שנה מחדש צו בלי לדון בתועלת הקונקרטי של למה שהוא אמור לפי - - -

היו"ר צבי האוזר:

לא, לא. אמור להגן על זכויות של בני אדם, כמו שאמרת, על זכות החיים, שהיא זכות הבסיס של בני אדם.

היו"ר צבי האוזר:

אותם אלה שנפגעים מפעולות טרור בגין כניסה של אוכלוסייה עוינת.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

לא, לא, אדוני לא יציג אותי כמי שחס וחלילה לא מעניינת אותה הזכות לחיים.

היו"ר צבי האוזר:

אבל ראיתי שדיברת על זכויות שקיימות וצריך לכבד אותן – של חלק מהנידונים כאן.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

לא יציג אותי כמי שלא אכפת לה מזכות החיים של אזרחיות ואזרחי ישראל.

היו"ר צבי האוזר:

אבל יש פה זכויות גם של אזרחים שלווים לזכות חיים בסיסית, וזה הקונפליקט. אי-אפשר פה להציג את הקונפליקט בצורה אחרת.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אדוני, אם הדברים היו כל כך קלים היית לפחות מתבייש ומציג לנו את הנתונים שמוכיחים את מה שאתה אומר. זה שאומרים את המילה איום, ביטחוני, וכי זה לא מצדיק.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

אבל, אדוני היושב-ראש, הדברים שאמרת, חבר הכנסת האוזר - - -

היו"ר צבי האוזר:

הצגתי את הדברים, הדברים לפנינו, כמו שאמרנו.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

אבל, אדוני היושב-ראש, ברשותך, באמת, סליחה.

היו"ר צבי האוזר:

בבקשה, תסיימי.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

אני מצטערת, אני לא רוצה לסיים.

היו"ר צבי האוזר:

חברת הכנסת מיכאלי, בבקשה.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

אני לא מוכנה שתציג את דבריי בצורה מעוותת.

היו"ר צבי האוזר:

אני מתנצל, תמשיכי.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

אמרתי שגם אם יש, ואין ויכוח על כך, מי שסבורה או סבור שיש הכרח ביטחוני במגבלות, לא יכול להיות שאין מקום לדון בשינוי של הקריטריונים הקונקרטיים של החוק הזה במשך 17 שנה, עם שינוי מוחלט במצב הביטחון של מדינת ישראל ביחס לגדה המערבית ולעזה, שהלך והשתנה וחזר ושוב השתנה במשך השנים האלה.

היו"ר צבי האוזר:

תודה רבה.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

זה לא מתקבל על הדעת. והאמת היא שאני לא רואה איך אפשר היום להגן על זה. איך הממשלה תוכל להגן על זה היום אם תהיה עתירה נוספת בבית המשפט.

היו"ר צבי האוזר:

תודה רבה. רק במילה אחת, הכרח ביטחוני.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

את אותן שאלות אגיד. מה שהתחלתי להגיד, רק דבר אחרון, מה שאמר דניאל מהמוקד להגנת הפרט אלו דברים ששוב, דנו בהם, ולא ניתנו עליהם תשובות. למה אנשים מעל גיל 50, מעל גיל 60, לא יכולים כבר להיות מוצאים מגדרי החוק? למה קטינים במזרח ירושלים לא יכולים להיות מוצאים מגדרי החוק? אלה דברים שלא קיבלנו עליהם תשובות למרות שהם חזרו ועלו בדיונים האלה.

מיכאל מלכיאלי (ש"ס):

כי יש קטינים שהיו מעורבים בפיגועים.

היו"ר צבי האוזר:

חברת הכנסת, קודם כול לקטינים יש הסדר, הם מוצאים מגדר החוק. יש הסדרים לקטינים.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

ולא מספיק - - -

היו"ר צבי האוזר:

לקטינים עד גיל 14 יש הסדר, ובין 14 ל-18 יש הסדר. מספיק או לא מספיק זאת שאלה של דעה.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

בין 14 ל-18 זה הסדר לא מספק.

היו"ר צבי האוזר:

חברת הכנסת מיכאלי, קודם כול אני מודה לך, אבל אני רק רוצה לציין דבר אחד. אותו הכרח ביטחוני, שכפי שאמרת, האם קיים כן או לא, הוא איננו כשלעצמו בעלמא, הוא מגן על ערך, על אינטרס, על זכויות שהם – בואו נבהיר את הדברים – לא פחות מהותיות, חשובות, אל מול אותן זכויות שסנגרת עליהן.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

הוא שאמרתי, אין חולק בינינו.

היו"ר צבי האוזר:

לא מדובר בהכרח, אלא בזכויות אדם, זכות לחיים במובן העמוק והמלא ביותר. ובה גם בית המשפט הכריע פעמיים, שאותה הזכות גוברת במקרה התנגשות לאותו רצון לממש את זכות הנישואין דווקא בישראל.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

כבוד היושב-ראש, כשאנחנו אומרים שמירה על זכויות אדם אנחנו מתכוונים לכל בני האדם.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

רק דבר אחרון, אדוני, ברשותך.

היו"ר צבי האוזר:

לכל בני האדם.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

זה הוויכוח, אנחנו רואים גם את הפלסטינים כבני אדם.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

כן.

היו"ר צבי האוזר:

אכן, אין לי שום מחלוקת איתך, חבר הכנסת סמי אבו שחאדה.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

סמי, היושב-ראש מתכוון לזכויות חיים רק על רקע אתני, לא לכולם.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת ווליד טאהא, אל תשים מילים בפי.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

אתה אמרת. אני לא שם - - -

היו"ר צבי האוזר:

אני לא אמרתי. אמרתי שכל אדם זכאי לזכות חיים בין אם הוא יהודי, בין אם הוא ערבי, בין אם זו אישה, בין אם זה גבר.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

אבל במבחן המציאות זה נכון?

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת ווליד טאהא, כשעף מטח טילים מרצועת עזה על מדינת ישראל אין - -

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

חזרת שוב לדוגמה האומללה הזאת? מה הקשר?

היו"ר צבי האוזר:

-- הוא בוחר לא ביהודי או בערבי, ולכולם יש זכות להתמודד אל מול מטח הירי של טילים --

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

אבל מה הקשר?

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

היו"ר צבי האוזר:

-- אל מול צרור היריות, אל מול מטען החבלה, אל מול טרור, סכינאות, לכולם יש את זכות החיים.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

נכון, הכול מסוכן לבני אדם. כיבוש זה גם דבר מסוכן לבני האדם.

היו"ר צבי האוזר:

אני מודה לך, חבר הכנסת אבו שחאדה. בבקשה, חבר הכנסת אוסאמה סעדי.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

אדוני, רק אם יורשה לי לסיים את דברי, כי שוב נכנסת בדבריי קודם.

היו"ר צבי האוזר:

לא, סיימת את דבריך. לא נכנסתי, אמרת שסיימת. אחרי שסיימת סיכמת. בבקשה, חבר הכנסת אוסאמה סעדי.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

לא סיכמת אותי, סיכמת את עצמך.

היו"ר צבי האוזר:

לא סיכמת את עצמי.

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

בהחלט.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת אוסאמה סעדי.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, כאשר אנחנו אומרים שמדובר באחד מהחוקים הגזעניים ביותר אני חושב שהדיון היום ממחיש את האמירה הזו, כאשר דבריו של חבר הכנסת אבי דיכטר למעשה מסכמים את הכול, שלמעשה מדובר באיום קבוע, איום תמידי.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

נכון.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

גם אדוני היושב-ראש אומר שמדובר בסכסוך אתני. אז בוא נסגור את כל הדברים האלה, ואל תדברו ואל תתייפייפו על זכויות אדם וזכויות חיים של כולם. גם כולנו פה בעד זכויות וזכות חיים לכולם בלי הבדל, אבל כשזה מגיע לערבי ולפלסטיני אתם פתאום נאלמים דום. נאלמים דום. כשאתמול הוצא להורג איאד אל-חלאק לא שמענו אף אחד מכם קם וצועק.

וכשאנחנו מדברים על זכויות של כולם אז זכויות של כולם. אבל כאשר אתם מכלילים ומדברים על קבוצות וסיכון של קבוצות – מה זה קבוצות? קבוצה זה עם. אתה יכול לבוא, חבר הכנסת דיכטר, ולהגיד לנו שירושלים המזרחית, שיש לה את כל האזור פה, זה משפחה אחת. אז אתם רוצים להגביל את רגשי האהבה ואת הנישואים?

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

אם אתה ערבי אסור לך לאהוב, מה הבעיה?

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

בדיוק, אסור לאהוב?

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

כן, אם אתה ערבי כן.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

כשמישהו מתחתן עם בת הדוד שלו ממשפחת קוואסמה, אם הוא גר באל-קודס או באל-חליל אז הוא חושב איך דור א' או דור ב' יצאו, מישהו שיעשה פיגוע? תפסיקו כבר לחשוב במושגים האלה. גם לפלסטיני מותר לאהוב ולהתחתן. וזכותו לבחור עם מי להתחתן, והוא לא עושה את זה בגלל איום ביטחוני, הוא עושה את זה בגלל שזכותו.

וכל הזמן, אדוני היושב-ראש, דיברת על הפסיקה ועל החלטת השופטים. תקרא את זה, אתה הולך להיות נציג וחבר בוועדה למינוי שופטים, לבחירת שופטים. שמונה שופטים מתוך 11 קבעו במפורש שיש פה פגיעה יסודית בזכויות אדם ובזכות חוקתית ובזכות של חיי משפחה ולהקים משפחה. אבל שישה דחו את העתירות רק בגלל דבר אחד, בגלל שמדובר בצו זמני. הם אמרו שהשיקולים האלה, ובמיוחד אז ב-2003, 2004, שאין מה להשוות בין 2003 ו-2004 לבין 2020. היום הנתונים האלה מעידים כאלף עדים שאין היום מצב ביטחוני שמצדיק התעללות.

אדוני היושב-ראש, אמרת שמדובר על 50% מהבקשות שנענות. לך תראה, יש לנו סיפורים קורעי לב, סיפורי זוועה על איך המשפחות האלה נקרעות, אין לאנשים או לבעלים או לאישה או לגבר זכות לעבוד 20 שנה. נכון שהוא מקבל היתר שהייה ארעי, אבל זה לא נותן לי כלום, זה נותן לו רק אולי להיכנס במחסום, אבל לעבוד?

היו"ר צבי האוזר:

ולממש את זכות המשפחה.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

לעבוד, להתפרנס, לפרנס את המשפחה שלו, ואז צריך כל פעם ללכת למתפ"ש ולהאריך את זה. אנחנו יודעים, כי אנחנו בקשר יומיומי עם המשפחות האלה. כשהלכתי לג'סר א-זרקא, אדוני היושב-ראש, מאות משפחות, מאות משפחות באו, האולם התפוצץ.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת אוסאמה סעדי, משפט אחרון, אנחנו חייבים לסיים.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

ומדברים על סיפורים אנושיים. עכשיו מדברים על 1,600, אדוני היושב-ראש, 1,600 משפחות שהתחתנו לפני 2003. תסביר לי אתה או כל חבר כנסת פה בוועדה למה ה-1,600 האלה לא מקבלים אישור קבוע כאשר במשך 20 שנה אין אף אחד מהם שהסתבך עם עבירה כלשהי, למה? אתם מדברים על הקלות? אז בוא נדבר על הקלות. להגיד באופן אוטומטי איום ביטחוני, קבוצת סיכון – לא שמענו שום נתונים.

היו"ר צבי האוזר:

לסיכום.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אני אומר לכם, לסיכום, אדוני היושב-ראש, אנחנו צריכים להתבייש בחוק הזה, וצריכים להתבייש שהחוק הזה עדיין בספר החוקים, וצריך לעבור לבדיקות פרטניות. אנחנו גם לא אומרים שתאשרו כל בקשה ככה מראש, יש את משרד הפנים שיבדוק את הבקשות, שיאשר או לא יאשר. אבל אפריורית להגיד שכל הקבוצה הזאת היא קבוצת סיכון, הם קבוצת תומכי טרור, לזה לא נסכים, וזאת גזענות לשמה.

היו"ר צבי האוזר:

תודה רבה, חבר הכנסת סעדי. חבר הכנסת טאהא ווליד.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

ווליד טאהא.

היו"ר צבי האוזר:

ווליד טאהא, סליחה.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

בוא נראה אותך יודע להגיד ווליד טאהא כמו שצריך.

היו"ר צבי האוזר:

ווליד טאהא.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

אה, הצלחת.

היו"ר צבי האוזר:

בסדר? עכשיו לתת לך מבחן בעברית, חבר הכנסת ווליד טאהא? האם יש לי את הזכות?

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

רגע של לשון.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

צביקה, אתה רוצה להשוות את הערבית שלך לעברית שלו?

היו"ר צבי האוזר:

לא, חלילה.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

ואם אנחנו מדברים על לשון - - -

קריאות:

היו"ר צבי האוזר:

אכן טענתי שזה לא הוגן לנסות לבחון אותי בערבית, היא הנותנת.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אתם טועים בשמות של חברי הכנסת.

היו"ר צבי האוזר:

אני מתנצל, חבר הכנסת ווליד טאהא, אני חבר כנסת חדש.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

תודה רבה.

היו"ר צבי האוזר:

אני חושב שגם חבר הכנסת ווליד טאהא חדש.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

נכון.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אני גם חדש, אני יודע להגיד צביקה. וואלה, אני חדש, אני יודע להגיד צביקה, מלכיאל.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת אבו שחאדה, אני גם את אבו שחאדה יודע, אך ווליד טאהא היה נדמה כאילו יש קושי. בבקשה, אדוני, תדבר.

משה אבוטבול (ש"ס):

ווליד, עכשיו אתה תגיד בנימין הרצל, נראה שאתה יודע להגיד את זה.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אני יכול להרצות על בנימין הרצל.

היו"ר צבי האוזר:

אבו שחאדה, אולי תרצה גם על סן רמו, היו לנו כמה דיונים בנושא. אנחנו יכולים להתווכח גם על זה. בבקשה, חבר הכנסת אבו שחאדה.

קריאות:

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אני יכול לחדש לך, בחרתם בין הרצל ל - - -

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת אבו שחאדה, אני מודה לך.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

דרך אגב, ידידי חבר הכנסת, אם הרצל היה קם מקברו והיה רואה איזו ישות חוללתם כאן הוא היה מבקש להחזיר אותו מייד למשכב, כי הוא היה מקבל שוק.

משה אבוטבול (ש"ס):

אז תתפלל לתחיית המתים, נו.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

את זה אתה תעשה. אני רוצה להתחיל – עלו פה מושגים כמו סכסוך, ולא נראה שהסכסוך הולך להסתיים בקרוב. אז אני טוען שאין סכסוך, יש כיבוש. אין סכסוך, יש כיבוש.

משה אבוטבול (ש"ס):

כיבוש שנוצר מהסכסוך.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

וכתוצאה מהכיבוש הזה לא רק שאתם לא באים - - -

היו"ר צבי האוזר:

גם 1948 זה כיבוש.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

אני מדבר על הכיבוש של 1967.

היו"ר צבי האוזר:

כי הסכסוך לא נוצר ב-1967.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אם קוראים את מנהיגי האצ"ל הם קוראים לזה כיבוש.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

אתה נכנס לוויכוח מסוג אחר פוליטי זול. אני מדבר עכשיו על עובדות שכל העולם, כל אומות העולם, מועצת הביטחון, מכירים שהיה כיבוש של מדינת ישראל של השטחים ב-1967, ומזרח ירושלים שהחבריה דיברו על המון מקרים של עושק משפחות, גם אדמה כבושה. ועל כן כשנורה למוות אדם אוטיסט, הוצא להורג ברחוב אדם אוטיסט בעל צרכים מיוחדים שאין לו מושג מה זה פיגועים, כשהוא נורה למוות לא ראינו אותך ולא את אחרים שקמו לצעוק נגד ההפקרות של זכויות אדם.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת טאהא, אני מבקש, אל תחרוץ דין, הנושא בבדיקה.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

לא חרצתי דין.

היו"ר צבי האוזר:

הנושא נבחן על ידי מוסדות רציניים.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

אני חי באותה מדינה שאתה חי בה.

קרן ברק (הליכוד):

אבל אפשר להגיד את זה.

היו"ר צבי האוזר:

אל תחרוץ כאן דין על מה שהתרחש.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

תן לי להמשיך. אדוני היושב-ראש, אתה אומר מה שבא לך - -

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

- - -

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

- - ואני צריך להתייפייף כדי להגיד דברים. אז שבועיים לפני כן גם הוצא להורג אדם במשפט שדה בכניסת בית חולים, וגם אז בגלל שהוא ערבי, אז תפסיק עם זה. לעניין. אין פה למעשה נתונים שאני צריך להאמין להם. אם כי באותם נתונים שלכם, של הגורמים שצריכים לקבוע בעניין הזה, הנתונים מעידים שבשנתיים האחרונות לא היה שום דבר שיצדיק המשך צו שעה דרקוני גזעני כזה. למה אני צריך, אוסאמה, להאמין לאמינות הנתונים בכלל?

וזה מזכיר לי דרך אגב את ההכרח הביטחוני, חבר הכנסת אבי דיכטר, את ההכרח הביטחוני, דומני שאתה כמוני קראת את הספר "בשם הביטחון", אתה זוכר אותו? היית בשב"כ. ו-20 שנים של מימשל צבאי, כל גורמי הביטחון, שאתה היית אחרי זה חלק מהם, אמרו שהוא היה לשווא מבחינה ביטחונית, כי לא היה בו צורך, כי בכלל הקימו אותו כדי להשלים את הישראלזציה של האדמה. יעני, לגנוב ולגזול את האדמה, ולתחום את הערבים בתחום התעסוקה.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת טאהא, דקה אחרונה, בבקשה, ואני ממליץ להיכנס לסיכום.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

לא, דיברת מחצית מהזמן שלי.

היו"ר צבי האוזר:

אני מבקש להתחיל לסכם.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

אז תוסיף לי עוד שתי דקות.

היו"ר צבי האוזר:

בבקשה.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

זה מזכיר לי את אותו נושא, כשם שלא היה צורך במימשל צבאי דיקטטורי ששלל את זכויותיהם הבסיסיות של התושבים הערבים במשך 20 שנה, כך אני טוען כלפי צו השעה הדיקטטורי, הדרקוני, הגזעני הזה שמונע מאדם, אוסאמה, לאהוב. אם אתה ערבי כנראה שאתה צריך להבין שאסור לך לאהוב, כי אתה לא אדם כמוהו. הרי איך? למה שתאהב?

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

בטח - - -

היו"ר צבי האוזר:

לסיכום. חבר הכנסת אבו שחאדה, אני מבקש. תודה. בבקשה, משפט לסיום.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

על כן אני אומר שמדובר בצו שעה, חוק פוליטי במסווה ביטחוני שיקרי שאין לזה קשר לא לחיי אדם, לא ערבים ולא יהודים. יש פה מדיניות, יש פה פוליטיקה זולה, יש פה תפיסה גזענית. אתה יודע מה, גם תקנות ההגנה לשעת חירום שהיהודים בתקופת היישוב התנגדו להם, אתה זוכר את זה? אתה יודע לזכור רק את הדברים שאתה רוצה. אז היהודים התנגדו להם, כי הם חשבו שישתמשו בהם נגדם. את אותן תקנות כל שנה מחדשים, אתה יודע כמה זמן? לא הרבה.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת טאהא, אני מבין שסיימת.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

רק מיום הקמת המדינה. ואז צו השעה הזה שאמור לחלוף מהעולם יכול ללוות את ישראל לעוד לא יודע כמה שנים, 100 שנים.

היו"ר צבי האוזר:

תודה רבה.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

צריך להגיד את האמת. וגם אתה תגיד את האמת.

היו"ר צבי האוזר:

תודה רבה לך. חבר הכנסת דיכטר, רצית לדבר? ולאחר מכן ניגש להצבעה.

אבי דיכטר (הליכוד):

קודם כול, כמובן שאני חושב שהעובדה שהחוק הזה ניתן כהוראת שעה ולא כחוק רגיל זו הייתה תקלה ב-2003, ואנחנו משלמים את המחיר כל שנה מחדש.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

תביאו אותו כחוק, יש לכם רוב עצום.

אבי דיכטר (הליכוד):

יכול להיות.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

הממשלה לקידום הסכסוך יכולה - - -, תביאו אותו כחוק.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת אבו שחאדה, אני מבקש, הבנו, הערתך נשמעה.

אבי דיכטר (הליכוד):

דווקא לאור התייחסויות של שב"כ כאן - - -

היו"ר צבי האוזר:

אני מבקש לתת לו לסיים.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אבי דיכטר (הליכוד):

סמי אבו שחאדה.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת אבו שחאדה, הערתך נשמעה.

אבי דיכטר (הליכוד):

סמי אבו שחאדה, שמע, בוא נעשה את זה בטור, אני אגמור לדבר, אתה תתחיל לדבר.

היו"ר צבי האוזר:

לא, אחר כך אנחנו ניגשים להצבעה.

אבי דיכטר (הליכוד):

על פי מה שהיושב-ראש יחליט.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אני מציג דבר שנשכים עליו.

אבי דיכטר (הליכוד):

האמן לי, בוא אחרי זה תקטע אותי בחוץ.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

שלא תגיד מילים שאתה לא יכול לעשות אותן.

אבי דיכטר (הליכוד):

תראה, אני דווקא אופטימי לאור כמה התייחסויות ששמעתי מחברי כנסת שהתבטאו עד עכשיו, שיש סיכוי להעביר תיקון לחוק הזה, ולהוריד את הוראת השעה. אגב, מי שעוזר לנו הכי הרבה בהבנת האיום זה לא אחר מאשר נשיא הרשות הפלסטינית. אני חושב שכשנשיא הרשות הפלסטינית לפני שבועיים בדיוק מצהיר בריש גלי על ביטול הסכמי השלום עם ישראל, אני אומר לעצמנו, מי שמפרש - - -

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

יש הסכמי שלום? אתם ביטלתם את זה לפני 20 שנה, על מה אתה מדבר?

אבי דיכטר (הליכוד):

סליחה.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

איזה הסכמי שלום? איזה הסכם שלום? אתה רוצה לספח את - - -

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת סעדי.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

- - -

היו"ר צבי האוזר:

חברי, חבר הכנסת סעדי.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

על מה אתה מדבר? שלום – צביקה? די כבר. - - - זו לא ועדה.

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

אתה לא מדבר דברים רציניים.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת סעדי.

אבי דיכטר (הליכוד):

או שאתם מתייחסים ברצינות לנשיא הרשות הפלסטינית או שלא. אני מתייחס ברצינות - - -

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אבל אתם ביטלתם הסכמי שלום.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אנחנו מתייחסים ברצינות, אתה לא.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

--- אבי, חשבתי שזה מופע סטנדאפ שלך.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת אבו שחאדה.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

(אומר דברים בשפה הערבית). --- ישראל.

אבי דיכטר (הליכוד):

אני מתייחס ברצינות ---

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת אבו שחאדה, רציתי לדעת האם גם כשחברך ווליד טאהא מדבר ככה היה מתקיים הדיון. האם אתה מוכן לתת לו רק לסיים את הדברים? אני מודה לך. בבקשה.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אדוני, --- מה רע? סיפר בדיחה. צחקנו.

היו"ר צבי האוזר:

אל תפריע. אל תפריע.

אבי דיכטר (הליכוד):

בניגוד לחברי הכנסת הערבים, אני מתייחס ברצינות לנשיא הרשות הפלסטינית. וכשהוא אומר, לא באיזושהי מסיבת עיתונאים צדדית, אלא כשהוא אומר בוועידה המרכזית של אש"ף, מעל במה הוא אומר: אני מתכוון, או אני מבטל את הסכם השלום או את ההסכמים, את הסכמי השלום עם ישראל, אני אומר לעצמנו ---

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

צטט אותו – אם תספח 30%.

אבי דיכטר (הליכוד):

אני אומר לעצמנו, כל בר ---

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אם אתה מספח 30% מהשטחים הכבושים, איזה הסכם שלום?

אבי דיכטר (הליכוד):

רגע אחד, אני לא עוסק - - -

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

תצטט אותו נכון, אבי דיכטר, על תסלף דברים.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

- - - מה, הוא יגיד את האמת? הממשלה לקידום הסכסוך.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

- - -

אבי דיכטר (הליכוד):

מאחר שהוא דיבר בערבית, האמן לי, אפילו לא תוכלו להאשים אותי שלא הבנתי את השפה שלו.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

את הערבית שלך - - -

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

- - -

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת אבו שחאדה.

אבי דיכטר (הליכוד):

לו הייתי היום גורם ביטחוני או גורם מדיני ממשלתי - - -

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

לו היית במקום שלו, חבר הכנסת דיכטר, אז מזמן היית יוצא מדעתך ומבטל.

אבי דיכטר (הליכוד):

ווליד, ווליד - - -

ווליד טאהא (הרשימה המשותפת):

עזוב, אין פה שלום. יש פה שלום? סיפוח זה שלום? כיבוש זה שלום? רצח יומיומי זה שלום?

אבי דיכטר (הליכוד):

בניגוד אליך, כשנשיא הרשות הפלסטינית אומר את הדברים בריש גלי מעל הבמה בין היתר מכובדות שיש ברשות הפלסטינית אני מציע לעצמנו להאזין, לשמוע, ולשאול מה המשמעות.

קריאות:

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת דיכטר, לסיכום, בבקשה.

אבי דיכטר (הליכוד):

לעניין החוק שלנו, מדובר באיום. ובצדק אומר כאן איש השב"כ, האיום, הצפי להתחממות, שזה אומר לגידול האיום, הוא צפי ברור וחד, בין היתר, לדעתי, נגזר מהעובדה הזו שהרשות הפלסטינית הודיעה על ביטול שיתוף הפעולה בין מנגנוני הביטחון. ועכשיו אני שואל את עצמי מה המשמעות של להמשיך -

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

הנה, אתה רואה.

אבי דיכטר (הליכוד):

- - ולהביא ולאפשר לאזרחים שגרים בשטחי יהודה, שומרון ועזה להיכנס לישראל בשהיית קבע או אזרחות. אני חושב שזו תהיה טיפשות מצד אחד, וחוסר אחריות ממדרגה ראשונה לומר לעצמנו: המצב הוא אחר, הסכם השלום הוא בדיוק כמו בין שוויץ לאיטליה, ואפשר באמת לנוח על זרי הדפנה. לא זו המציאות. לצערי אנחנו מכירים היטב את האיומים ואת הסיכונים האלה.

החוק הזה לדעתי נועד לתכלית הזו, הוא משרת את התכלית הזו. ולצערי, כל עוד האיומים לא רק שנמשכים אלא אפילו מתגברים, ובין היתר לאור הדברים שאמרת, אני ממליץ לוועדה להאריך את זה בשנה, ולשקול האם לא נכון יהיה להמיר את הוראת השעה בתיקון לחוק קבוע רגיל בישראל. תודה רבה.

היו"ר צבי האוזר:

תודה רבה. ברשותכם, אני רוצה לעבור להצבעה. אני מבקש שיקריאו את הצו.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, יש את עורך דין לוסטיגמן מהארגון לזכויות שבמבקש להגיד כמה דברים.

היו"ר צבי האוזר:

אני מתנצל, לא ראיתי, אין לי שום מסמך של עורך דין לוסטיגמן. תם זמננו, אני בטוח שייצגתם את דבריו נאמנה.

אני מבקש לעבור להצבעה. אני מבקש להקריא את הצו. בבקשה.

עידו בן יצחק:

"צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) הארכת תוקף החוק, התש"ף-2020

הארכת תוקף החוק 1. החוק יוארך עד יום ו' בתמוז התשפ"א (16 ביוני 2021)."

היו"ר צבי האוזר:

תודה.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אדוני, אפשר להצביע על פשרה?

היו"ר צבי האוזר:

לא. אני מבקש להצביע. בעצם אנחנו מצביעים על זה שאנחנו ממליצים להאריך את תוקף החוק בצו עד ה-16 ביוני 2021. כמובן שאני מצטרף גם לדברים שנאמרו כאן על ידי חבר הכנסת דיכטר. וכמו שאמרתי בפתיחת הדברים, נדמה לי שהמשפט מוטב להישמר מאשר להצטער חל גם בנקודת הזמן הזו, כפי ששמענו כאן את הדברים. אני רק רוצה לוודא, חבר הכנסת אבוטבול, אתה מחליף את חבר הכנסת משה ארבל.

משה אבוטבול (ש"ס):

אני במקום ארבל. אם צריך נביא את מלכיאלי, הוא היה פה.

היו"ר צבי האוזר:

לא, זה בסדר.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

וחבר הכנסת סמי אבו שחאדה מחליף את חבר הכנסת ג'בארין.

היו"ר צבי האוזר:

חבר הכנסת סמי אבו שחאדה מחליף את חבר הכנסת ג'בארין.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

כן, את יוסף.

היו"ר צבי האוזר:

בסדר. בבקשה, מי בעד להמליץ להאריך את תוקף החוק? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

בעד – 5

נגד – 2

נמנעים – אין

צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) הארכת תוקף החוק, התש"ף–2020, נתקבל.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

מרב, את לא מצביעה?

מרב מיכאלי (העבודה-מרצ):

אין לי זכות הצבעה, אני לא חברה בוועדה.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

לא משנה, מטעם הסיעה.

היו"ר צבי האוזר:

זאת אומרת שהתקבלה המלצה למליאה.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אין לכם נציג בוועדה?

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

רוויזיה.

היו"ר צבי האוזר:

רוויזיה. נדון בעוד חמש דקות.

משה אבוטבול (ש"ס):

חוץ מזה היא בדרך לקואליציה, מה אתה מקלקל אותה?

היו"ר צבי האוזר:

בעוד חצי שעה?

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

חצי שעה.

היו"ר צבי האוזר:

נדון ב-11:00 ברוויזיה. להזכירכם, מדובר בהמלצה למליאה, כאשר המליאה היום תדון בהארכת הצו.

משה אבוטבול (ש"ס):

ב-11:00? אבל יש את הבחירה שלך, אז מתי זה יהיה?

היו"ר צבי האוזר:

הבחירה ב-10:20.

משה אבוטבול (ש"ס):

אז בלי קשר לרוויזיה.

אורנה ברביבאי (יש עתיד-תל"ם):

יש לי ישיבה אחרת.

היו"ר צבי האוזר:

אז ב-10:55?

אורנה ברביבאי (יש עתיד-תל"ם):

ב-10:45 זה מצוין.

שמואל לטקו:

לא נספיק.

היו"ר צבי האוזר:

לא נספיק. ב-55:10.

מירי פרנקל-שור:

אורנה, מישוהו אחר מיש עתיד יכול לבוא.

היו"ר צבי האוזר:

הישיבה נעולה.

(הישיבה נפסקה בשעה 10:08 ונתחדשה בשעה 10:55).

היו"ר צבי האוזר:

אני פותח את הישיבה. חברים, בהתאם לבקשת הרוויזיה של חבר הכנסת אבו שחאדה, אתה ביקשת?

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אוסאמה סעדי ביקש רוויזיה. הוא פה? אולי הוא הלך לאיפה שהיינו.

קריאה:

לא, אין שם אף אחד, הייתי שם הרגע.

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אין שם אף אחד?

קריאה:

אף אחד.

היו"ר צבי האוזר:

אני מעלה להצבעה את הרוויזיה. אני מזכיר שמי שבעד הרוויזיה פותח את הדיון, מי שנגד הרוויזיה בעצם מקבל את ההחלטה המקורית כפי שהצגנו אותה. אז מי בעד הרוויזיה?

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

אני בעד הרוויזיה.

אבי דיכטר (הליכוד):

תרים את היד.

היו"ר צבי האוזר:

אתה צריך להרים את היד. מי נגד הרוויזיה?

סמי אבו שחאדה (הרשימה המשותפת):

כולם?

שמואל לטקו :

הוא הצביע במקום חברת הכנסת שיר.

היו"ר צבי האוזר :

ארבעה. מי נמנע? אין.

הצבעה

בעד – 1

נגד – 4

נמנעים – אין

הרוויזיה לא נתקבלה.

היו"ר צבי האוזר :

הרוויזיה נדחתה. נמליץ בפני מליאת הכנסת לאשר בצו את הארכת תוקפו של החוק.

תודה רבה. הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 10:58.